

Контр-революційні Змовники "СВУ" Перед Пролетарським Судом

ДОПИТ ПІДСУДНОГО БАРБАРА.

Вони сміялися з українізації.

Далі суд перейшов до допиту БАРБАРА, колишнього наукового співробітника ВУАН, лікаря, лектора Київського Медичного інституту, колишнього члена партії українських соціал-демократів.

БАРБАР є членом "СВУ". За даними акту обвинувачення, Барбар, разом з деякими іншими членами "СВУ", прагнув під керівництвом підсудного Чернівецького, використати легальні форми медсекції ВУАН, перетворити її на осередок "СВУ", провадити в ній і через неї контрреволюційну діяльність.

Підсудного допитує прокурор АХМАТОВ.

БАРБАР, як свідать його відповіді прокуророві, має певне політичне минуле. За радянської влади його судили за агітаційний терор. За часів гетьмана, Барбар був за "директора медичного департаменту". За часів денішчини він був за голову управу Червоного Хреста. Під час польської окупації Барбар був за комісара військової санітарної управи Києва. 1917 року Барбар був за "всесоюзна" спеціальний лікар, що в ній він був дуже активний член.

Прокурор тов. АХМАТОВ переходить до вивчення характеру та ролі медичної секції ВУАН.

БАРБАР відповідає, що з самого початку ідеологія цього складу медичної секції була, як і його особиста ідеологія, цілком близька до УНР'янської платформи. Роботу секції керував Чернівецький, що в ній він був за голову Київського медичного інституту (підсудний в процесі, керівник медичної групи "СВУ").

Барбар свідать, що Медсекція фактично мала дві президії. Одна президія — легальна, що провадила лінійну роботу, але нею Барбар не цікавився; Барбар цікавився засіданнями другої президії — нелегальної, конспіративної, контрреволюційної. Ця президія складалася з членів медсекції, що входили до складу медичної секції і мала назву "Пленум".

Барбар перераховує всі фінансові комісії — термінологічну, санітарно-гігієнічну, біохімічну, методологічну й ін. рецензійно-літературну. Ці комісії ніколи лінійно не провадили і існували про людське око. Конкретні справи, "про око радянське", вони тільки обслуговували контрреволюційну в Медсекції. "Пленум" же працював активно...

ЗАСІДАННЯ НАВНИВНОГО СУДУ 25 БЕРЕЗНЯ.

На дальнє запитання прокурора тов. АХМАТОВА Барбар розповідає про роботу "Пленуму" Медсекції. На цьому пленумі розглядали різні питання й зокрема питання про те, щоб виконати кандидатуру Барбара на завідувача Київського Окредорума. Пленум обговорював багато різних питань, ухвалюючи бажанні для "СВУ" постанови, що їх потім подавали на обговорення легальної президії Мед-

КОМУНІСТІВ НЕ ЛІКУВАТИ, АЛЕ НИЩИТИ.

Прокурор допитує підсудного про медичну групу "СВУ", обговорюючи питання про те, як ставитися до хворих комуністів, ухвалених ставитися вороже й замість лікувати — заганявати. Освіта Барбара на попередньому суді, від якої не відмовляється й тепер: "До більшовинів етику не може бути й на лікарську етику вони не заступають. За лейтмотив усієї нашої нелегальної діяльності, — казав Барбар, — було неспирмерна ворожість до Радвади, що в моїх словах про лікарську етику вивчилися в формі слайдів невідомо".

БАРБАР ніби не пригадує розмов з медичною групою про Леніна й додає, що ніби то він тільки підчас сідання доводився про те, що він розмовив, що "добре-б підчас хвороби Леніна швидко знайти засіб прискорити його смерть".

Тепер, на запитання прокурора, Барбар намагається оцінювати своє тогочасне ставлення до лікарської етики, як афективне, до якої його довела атмосфера слайдів невідомо до радвади, засмірено, навіть морально не докучило, що папували в "СВУ".

Як політичний діяч, свої ставлення до лікарської етики, Барбар категорично називає цілком ворожим до радвади, цілком контрреволюційним.

РОБОТА НА СЕЛІ.

Прокурор тов. АХМАТОВ зупиняється на роботі медичної групи на селі та на готуванні молодих лікарів. Медична група хотіла підготувати бажанні для "СВУ" кадри лікарів для села, з антирадянськими настроями.

Тов. АХМАТОВ. — Як ви дивилися на роль лікаря на селі?

БАРБАР. — Він мусив обслуговувати село, антирадянські елементи. Далекого члена медичної групи й зокрема Барбар, працюючи по різних категоріях з молодими лікарями, представляючи їм УНР'янські та антира-

дський ВУАН. Спочатку контрреволюційна робота по лінії медичної групи зосереджувалася тільки в Київському медичному інституті, а потім як говорить Барбар, їх потягло на периферію до Окредорума, до української молоді. Медична група "СВУ" хотіла забезпечити свій вплив на лінійну політику Київського медичного інституту й залучити до цього інституту якомога більше ідеологічно близьких осіб. Для цього група спеціально обрала своїх людей на адміністративні посади, на посади професорів і старших асистентів, ординаторів і інших. Барбар категорично свідать, що медична секція була цілком і повністю, і організаційно підготовлена до вступу до "СВУ". Момент вступу до "СВУ" був моментом остаточного оформлення медичної секції, як контрреволюційної групи.

ОДВЕРТІ ВОРОГИ РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ.

Без ніяких застережень, цілком категорично БАРБАР малює керівників і членів медичної групи, як справжніх ворогів пролетарської революції. "Пленум" він образно називає "консультатором ідеології", ворогом до радвади. За "конечну мету" своєї роботи члени групи вважали повалення радвади, яку вони "розглядали, як тимчасову владу, на зміну якій повинна прийти "УНР".

Тов. АХМАТОВ. — Як ви особисто ставилися до Радвади? Негативно?

БАРБАР. — Ні. Я ставився вороже.

ВОНИ СМІЯЛИСЯ ІЗ УКРАЇНІЗАЦІЇ.

Як виявляється підчас допиту Барбара, члени медичної групи "СВУ" сміялися з приводу українізації, вважаючи всі заходи радвади не ширими, політичними для Європи й села.

Тепер на суді Барбар до цього додає, що він побачив свої помилки, що "розглядаючи національне питання від радвади національним".

Колі мова йде про платформу "СВУ" то Барбар, як людина з політичним минулим, намагається звести суд на білий біл, Барбар, не знає цієї платформи. Але це для дурних. Зрештою він відповідає на запитання прокурора: — "Кінцева мета "СВУ" була повалити радваду й утворити незалежну, самостійну, "вільну" проти більшовинів Україну. Програма була цілком контрреволюційною".

Барбар свідать, що на ролі Ефремова, як організатора "СВУ". Він додає, що йому досить було почути ім'я Ефремова, щоб попрамувати до "СВУ".

Тов. АХМАТОВ. — Коли-б програму "СВУ" вам показали надруковану в якійсь нелегальній друкарні й сказали-б "що є така організація, яка проти радвади, ви пішли-б до цієї організації?"

БАРБАР. — Мені важко зараз сказати, але може що й пішов би.

Він, бачте, фахівець. Його робота, мовляв, не зв'язана з державним устроєм. Для Удовенка однаково, де працювати. Справний чиниш за кожною категорією. Перші кроки активної антирадянської діяльності Удовенка полягали в тому, що він, спільно з іншими контр-революціонерами, намісниво загострював боротьбу, яка тодішася в той час в Медичному інституті між українською та російською лектурою.

Добре знаючи лінійну партію й Наркомосити щодо українізації Вілліт, Удовенко та йже з ним, намісниво вкривлявся по ліній, роблячи все можливе, щоб погіршити взаємини між українськими й російськими викладачами, що носили елементи добровільного шовінізму. Потім, коли утворилася президія медичної секції ВУАН, яка була за осередок контрреволюційної роботи серед лікарів, Удовенко ввійшов до складу президії.

На кілька запитань прокурора тов. АХМАТОВА підсудний стверджує все те, що розповідав підсудний Барбар про роботу медичної секції, її пленуму та президії. Удовенко також заявляє, що в медичній секції ВУАН панувала УНР'янська, антирадянська ідеологія, що утворені різні комісії були фінансові, що ніякої наукової роботи вони не провадили, що вони існували тільки для того, щоб зручність було провадити антирадянську роботу. Вони дібали за те, що в інституті, починаючи від професора і кінчаючи асистентом, усі були "СВУ", тоді по антирадянському настрою української націоналістичності.

УДОВЕНКО стверджує свої знання на попередньому суді про те, що "президія" медсекції не тільки утворила осередок антирадянської діяльності в інституті, але фактично вона своєю діяльністю допомагала утворенню таких кадрів лікарів і таких утрупувань, що за певних обставин мігли б стати навіть за центр масових заколотів і повстань".

Не даремно медична секція з покликом Барбара всі називали "чорним

строфи, що керівники Англії, Франції й Америки не захочуть знати цієї школи, що їм завдає класова політика Радвади і почнуть самі, або через своїх наймитів війну проти СРСР.

Тов. ЛЮБЧЕНКО. — На чому бої ви стояли в цьому випадку?

БАРБАР. — Ми стояли на боці капіталістів, на боці тих, хто був за капіталістичну реставрацію, бо саме про це дбала також програма УНР.

Тов. ЛЮБЧЕНКО. — Чи не думаете ви, що така доля кожного, хто залишився на позіції української соціал-демократії?

Під впливом аргументації тов. Любченка підсудний визнає, що по суті програма "СВУ" не відрізняється від програми українських соціал-демократів, бо вони так само ставили питання про реставрацію капіталістичного ладу.

Далі тов. Любченко запитує, що саме йому, підсудному, не було доповідати в разній системі. Павлушин говорив, що його захоплює "національний романтизм", і тому він, мовляв, пішов до "СВУ". Дурдучийський "палак" за українським словом, а Барбар?

Підсудний заявляє, що для нього особисто справа не в романтизмі, не в українській мові, бо навіть діти його не вчилися в українській школі й в родині не говорили українською мовою.

Тов. ЛЮБЧЕНКО. — Очевидно, не "мова" вами керувала, коли ви пошліли до "СВУ". Тут, очевидно, була якась програма соціальних реформ, яка вас притягувала. Ви говорив, між іншим, що наше "СВУ" кинуло вас до "СВУ". Де ж оно це "СВУ"?

Я хочу, щоб суд знав про це. БАРБАР мовчить.

Тов. ЛЮБЧЕНКО. — А чи не правдиво буде, коли ми сформулюємо так, що Рим "СВУ" була просто ворожість до Радянської влади?

БАРБАР. — Як вже писав про це.

ДОПИТ ПІДСУДНОГО УДОВЕНКА.

Служив усім панам однаково.

Далі суд перейшов до допиту другого члена медичної групи "СВУ" — професора Київського Медичного інституту й члена президії медсекції ВУАН Удовенка. Йому майже 50 років. До революції він був юристом, а потім санітарним лікарем, а 1923 р., за радвади, дістав катедру експериментальної гігієни. Основою його політичних поглядів була: національно-демократична республіка зі всіма буржуазними "свободами", а щодо соціалізму, то він вважав, що не "справа людського майбутнього". Саме з цих поглядів у нього й випливали вороже ставлення до Жовтєвої революції, до більшовинів, яких він вважав за "парварів". Удовенко каже, що він не належав до ніякої політичної партії й тому вважав за можливе бути за часів гетьмана завідувачем санітарного відділу санітарної ради, за часів Центральної Ради — помічником директора санітарного департаменту, а за радвади він працював у Наркомздраві на тій же відповідальній посаді.

Він, бачте, фахівець. Його робота, мовляв, не зв'язана з державним устроєм. Для Удовенка однаково, де працювати. Справний чиниш за кожною категорією. Перші кроки активної антирадянської діяльності Удовенка полягали в тому, що він, спільно з іншими контр-революціонерами, намісниво загострював боротьбу, яка тодішася в той час в Медичному інституті між українською та російською лектурою.

Добре знаючи лінійну партію й Наркомосити щодо українізації Вілліт, Удовенко та йже з ним, намісниво вкривлявся по ліній, роблячи все можливе, щоб погіршити взаємини між українськими й російськими викладачами, що носили елементи добровільного шовінізму. Потім, коли утворилася президія медичної секції ВУАН, яка була за осередок контрреволюційної роботи серед лікарів, Удовенко ввійшов до складу президії.

На кілька запитань прокурора тов. АХМАТОВА підсудний стверджує все те, що розповідав підсудний Барбар про роботу медичної секції, її пленуму та президії. Удовенко також заявляє, що в медичній секції ВУАН панувала УНР'янська, антирадянська ідеологія, що утворені різні комісії були фінансові, що ніякої наукової роботи вони не провадили, що вони існували тільки для того, щоб зручність було провадити антирадянську роботу. Вони дібали за те, що в інституті, починаючи від професора і кінчаючи асистентом, усі були "СВУ", тоді по антирадянському настрою української націоналістичності.

УДОВЕНКО стверджує свої знання на попередньому суді про те, що "президія" медсекції не тільки утворила осередок антирадянської діяльності в інституті, але фактично вона своєю діяльністю допомагала утворенню таких кадрів лікарів і таких утрупувань, що за певних обставин мігли б стати навіть за центр масових заколотів і повстань".

Не даремно медична секція з покликом Барбара всі називали "чорним

капіталізму й у цьому було його головне розходження з радянською владою.

Удовенко стоїть на позіціїх відновлення капіталізму й у цьому було його головне розходження з радянською владою.

ЦЕЛЮЮЧНО ПОРВАВ ІЗ "СВУ", А ПРАКТИЧНО ДАЛІ ПРАЦЮВАВ.

Тов. ЛЮБЧЕНКО. — Так що, коли хочеш реставрації капіталізму, то ти повинен вгорі "Спілка Визволення України"?

УДОВЕНКО. — Так дійсно. На запитання обороцки ЮРОВИЦЬКОГО, підсудний заявляє в широкій формі і говорить, що, побачивши досягнення індустріалізації й радянської медицини, яка дійсно ідеалістична, що про них могли тільки мріяти земські лікарі в його почасі злам у бік радвади. І саме через це він наприкінці 1927 р. відійшов від "СВУ" і президії медсекції.

Я мочу сказати абсолютно широким — заявляє Удовенко, — що вже 1928 року я не мочу своєї діяльності визначити вчинка, якої я міг би кваліфікувати, як вчинок боротьби з радвадою. Ідеологічно з "СВУ" я не порвав тоді, бо тигар минало ще до мене. Але, коли б мене заквалифікували знову до "СВУ", я б уже не пішов.

Саме той час він вступав з промовою на окремій профспілку Київщини, висловлюючи в газеті своє обурення проти програму над українцями у Львові й заявляючи, що тільки в країні Рад розвивається українська культура.

Не дало того, що Удовенко почав тісно працювати з радвадою, він покладался на те, що за радянської влади надруковано й прийнято до друку 20 його наукових праць.

Тов. ЮРОВИЦЬКИЙ. — Отже, можна зробити той висновок, що ви не тільки лікар, але й фактично почали сприяти радваді та її будівництву.

УДОВЕНКО. — Такий висновок я роблю.

Допит переходить до суду. ГОЛОВА. — Коли на засіданні президії медсекції обговорювали питання про кандидатуру професора, віддалили передачу науковій кваліфікації, чи політичним моментам?

УДОВЕНКО свідать, що політична характеристика кандидатів відраховувала особливу роллю. Звичайно, медсекція віддавала перевагу національно й політично близькій й людині, навіть і тоді, як вона мала менші наукові дані, ніж інші кандидати.

ГОЛОВА. — Як гасла висувала медсекція агітаційну роботу студентів?

УДОВЕНКО. — Так, намагаючись, що засобом для цього було створити національну ворожнечу, використовуючи антисемітизм, що його підтримувала президія медсекції.

ГОЛОВА. — Ви — професор, кваліфікована людина, — чи не знаєте ви з історії випадків, коли медичні експерти за можливе порушити медичну етику?

УДОВЕНКО. — Думаю, не було. ГОЛОВА. — Значить, цей слайд випадок жорстокої теорії був у медичній секції ВУАН?

УДОВЕНКО. — Так. Тов. МИХАЙЛИК. — Ви знали, що президія медсекції — це осередок "СВУ"?

УДОВЕНКО. — Знав. Тов. МИХАЙЛИК. — І тоді ви непероді знали, що з пропозиції Чернівецького вступаве ваною нелегальною організацією до другої організації "СВУ"?

УДОВЕНКО вагається, але зрештою так говорить: Так. У "СВУ". Тов. МИХАЙЛИК. — Так що, незалежно від того, чи ви отруїли якогось комуніста, чи ні, але принаймні наставлення вашої медичної секції було таке, що треба відкидати нашу лікарську етику щодо комуністів?

Як член "СВУ", ви відповідаєте за це настановлення?

УДОВЕНКО. — Відповідаю. Наразі кілька запитань ставить член суду тов. ВОЛКОВ, що знову порушує питання про "незаостереження медичної етики щодо комуністів".

УДОВЕНКО стверджує, що медична секція визнавала тільки те, що на певному етапі боротьби можна виконати лікарів для політичної боротьби, тобто, щоб він не лікував своїх супротивників, одмовлявся, відходячи від своєї лікарської етики. Про "знищення комуністів", мовляв, нічого не говорив. Але із знання Дурдучийського на попередньому суді виявляється, що медсекція ВУАН шла далі, вона обговорювала справу про те, що більшовини треба не тільки не лікувати, а й знищувати, як своїх ворогів.

Запитаний від тов. Волкова Павлушин стверджує, що на засіданні медичної секції говорили, що лікування комуністів, мовляв, являючись рідким хемікалі підчас операції, знищував хворих...

ДОПИТ ПІДСУДНОГО ПІДАЄЦЬКОГО.

"Безпартійний соціаліст", що обстоював інтереси буржуазії.

Далі суд розпочав допит члена медичної групи "СВУ" ПІДАЄЦЬКОГО — наукового співробітника ВУАН і професора Київського Медичного інституту — члена української партії соціал-демократів і Центральної Ради, між іншим, перебуваючи в Києві в перші роки радвади, він, бачте, переслідував із боку її, говорив, що в нього весь час була "питка страхом".

Взагалі спочатку свого допиту, підсудний ПІДАЄЦЬКИЙ кажда багато годинних "вирал". Так, колишній ПІДАЄЦЬКИЙ говорив, що він "більший роліст серед українських кіл, ніж сам король". Він, під сміх сал, називає себе "політичним соціалістом", потім розповідає, що він був колись "пан-футуристом, конструктором", а ідеї УНР, якими він дуже захоплювався, тепер він називає "маніякальними", а всіх 45 підсудних — "маніяками".

Справді ж, за цими словами поступово перед судом викривається справжній обличчя контрреволюціонера ПІДАЄЦЬКОГО. Він мрів про відновлення УНР, як він сам каже, — "декому мірою відрамонтованої УНР". Він мріяв про перетворення України на буржуазно-демократичну республіку, провалити радваду. Цей кончений мети "СВУ" ПІДАЄЦЬКИЙ ніякою мірою не відкидав.

ПІДАЄЦЬКИЙ, як виявляється підчас допиту його прокурора АХМАТОВА, був за члена "БУД", а пізніше "СВУ".

ПІДАЄЦЬКИЙ додає, що він під той час "сидів на двох стільцях" — з одного боку ніби йому хотілося працювати з радвадою, а з другого в ньому були сильні контрреволюційні настрої, корінь яких у минулому, і ось він став змінюватися. Як виявляється на суді, ПІДАЄЦЬКИЙ розглядав своє змінюваність, як тактичний засіб, яким мочило провадити контрреволюційну роботу під легальним вуаєм.

Яка ролі підсудного в "СВУ" і в медичній групі? Інші підсудні характеризують це роллю, як "завідувача оргістру і агітпропу медичної групи". ПІДАЄЦЬКИЙ провадив організаційну й агітаційну роботу. Він, між іншим, себе називає "раціоналізатором у контрреволюційній справі", бо майже ніколи не організував зібрань. Щодо своєї агітаційної роботи, він, як і інші члени групи, працюючи на своїй кафедрі в Медичному інституті, обслуговував студентську молодь, щоб виконати з неї по-антирадянському настроєних лікарів, завдання яких — підслівувати вплив "СВУ" по селах.

Між іншим, у ВУАН заснували гурток "Молода Академія". Ця назва була про око людське. Насправді завдання цього гуртка було — консолідувати молодь контрреволюційно шовіністично кадри.

На запитання прокурора Ахматова, ПІДАЄЦЬКИЙ цілком істерично свідать, що він підсудний про антирадянську діяльність "науково-педагогічного товариства" ВУАН, фундаментом якого був підсудний.

Це товариство, за словами підсудного, повинно було продовжувати науково-громадські традиції так званої "громадства шкільної освіти", діялого від радвади 1920 чи 1921 року. Товариство мало провадити контрреволюційну діяльність, зосередившись в собі контрреволюційні елементи старих педагогів.

ПІДАЄЦЬКИЙ говорить, що він був за члена Київської Мисльради, професором став за часів радвади, що радвада дала йому найсприятливіші умови для наукової праці, відраховуючи його в наукову команду до Італії й Німеччини. Він підкреслює, що "побачивши італійський фашизм, він, ніби, "переродився і став радянською людиною", але знову так "його захопани маніякальній ідеї УНР".

Далі підсудного допитує прокурор тов. МИХАЙЛИК. — Яке було основне завдання медичної секції, яка працювала в підпіллі до утворення "СВУ"?

ПІДАЄЦЬКИЙ. — Антирадянська робота в межах Київського Медичного інституту. Мета всієї діяльності — нова Україна, не радянська, а реставрована УНР.

Тов. МИХАЙЛИК. — Як ви персонально, як член "СВУ" і президія медичної секції, уявили собі можливість використати лікарські сили та яке завдання ставила собі "СВУ"?

ПІДАЄЦЬКИЙ. — Повалення радянської влади, реставрування капіталізму. У мене утворилася така уява, що "СВУ", власне кажучи, буде маленьким додатком до роботи громадських штабів суспільних країн.

Тов. МИХАЙЛИК. — Тут ми з вами не розходимося. Про шляхи ви можете сказати, що цими шляхами була інтервенція?

ПІДАЄЦЬКИЙ. — Повстання. ПІДАЄЦЬКИЙ визнає, як і інші члени "СВУ", що повстання було за програму установку.

Тов. МИХАЙЛИК. — Коли ви вступили до "СВУ", а потім стали її членом, ви уявляли собі ідеологію яких верств віднаме "СВУ"?

ПІДАЄЦЬКИЙ. — Буржуазних. Тов. МИХАЙЛИК. — Як ви уявляли ролі наших лікарів на селі підчас повстання, про яке мріяла "СВУ"?

ПІДАЄЦЬКИЙ каже, що їхню роллю можна визначити такою формулою: "На війні, як на війні". Освіта йому погалили ті "світлі" обмовки, які буржуазна етика покладала на лікарів.

Прокурор тов. МИХАЙЛИК оголошує визнання ПІДАЄЦЬКОГО на попередньому суді, що він і тепер стверджує: "Молода лікарська маса наших виконавців і політичних однодумців швидко й легко може стати та геном і ставала осередком програму й організатором куркульських згуртувань". А ось як оцінював ПІДАЄЦЬКИЙ ролі лікарів "СВУ" підчас "майбутньої поргномічної роботи": "Невмо, що ніхто з нас не пішов би сам гоміти. Можливо, не всі немалися б безпосередньо й одержано за погром агітації, але те, що ми робили, дуже наближалося до поведінки "інтелектуальних".

ВИЗНАВ СЕБЕ ВИННИМ У ДВАЦЯТИ МЕТОДАХ.

Тов. МИХАЙЛИК. — Скажіть суду, як ви підчас своїх знань формулювали нашу діяльність і "СВУ" в цілому?

ПІДАЄЦЬКИЙ. — Я тоді визнавав себе за винного приблизно в двадцяти методах і способах контрреволюційної діяльності.

Тоді підсудного тов. МИХАЙЛИК падає до підсудного його визнання на огляденню слайдів: "Я чинив ший, час усе не супроти радвади, разом із іншими. Мот соціалістичні переконання практично не перешкождали мені стати на війні й ганебний шлях соціал-фашизму в тій мой антирадянській, шовіністичній діяльності й скотитися в що безлюдно морального заповяду, в багню українського фашизму".

Тов. МИХАЙЛИК. — Ви і тепер так розумієте свою діяльність?

ПІДАЄЦЬКИЙ. — Так. Тов. МИХАЙЛИК. — Ви так розумієте діяльність і тих, хто сидить з вами на лаві підсудних?

ПІДАЄЦЬКИЙ. — Так. Голова суду тов. ПРИХОДЬКО запитує, — Інтерес який має ви обстоювати?

ПІДАЄЦЬКИЙ. — Я обстоював інтереси буржуазії, хоч і був соціал-демократом.

ГОЛОВА. — Соціал-демократичні переконання й спрямували вас до боротьби з класною пролетарською? ПІДАЄЦЬКИЙ. — Так. ГОЛОВА. — У своїх знаннях ви знавали, що провадили, як контрреволюціонер і швидким радвади в різних штабах української контрреволюції. Де саме? ПІДАЄЦЬКИЙ. — Я гадаю, що таких штабів у той час було два — у медичній групі та у ВУАН. ГОЛОВА. — Ви вважаєте себе за активнішого контрреволюціонера? ПІДАЄЦЬКИЙ. — Так. ГОЛОВА. — Ви вважаєте себе за активнішого контрреволюціонера? ПІДАЄЦЬКИЙ. — Так.